

Tjitske Reidinga via
'Gooische Vrouwen' naar
Alice in Wonderland

De twijfel blijft

Opeens lijkt alles te lukken. Sinds haar succes als Claire van Kampen in 'Gooische Vrouwen' heeft actrice Tjitske Reidinga de rollen voor het uitkiezen. Nu gaat ze weer de theaters in als 'Alice in Wonderland'. Maar hoge kijkcijfers en applaus kunnen haar twijfel niet wegpoetsen. „Het leven is een geklungel waar ik doorheen stuit, val, lach en huil.”

En toen was ze opeens een bekende Nederlander. Door de rol van Claire van Kampen in de successerie 'Gooische Vrouwen' weet de tv-kijker wie de actrice Tjitske Reidinga is. Dat biedt voordelen, maar heeft ook nadelen. „Mijn tv-bekendheid is een impuls voor mijn toneelwerk. In de theaterwereld zijn het nu lastige tijden. Dan is het prettig dat mijn gezicht tv-kijkers die anders misschien niet naar de schouwburg gaan, over de drempel trekt.” „Een minpunt is dat de buitenwereld wel eens veronderstelt dat ik Claire van Kampen ben. Soms denken ze me te kennen en vinden ze al van alles van me, zonder dat ik ze ooit heb gesproken. Mensen die ik totaal niet ken, zeggen na een eerste gesprekje vaak dat ze me veel minder hard en kil vinden dan ze hadden gedacht. Dan denk ik: 'hallo, ik speelde daar maar een rol, hoor!' Claire van Kampen is ver te zoeken, tijdens ons gesprek. Ze doet haar verhaal in een trainings-

pak, op gympies. Geen spoor van make-up. Ze komt net terug van haar sportklasje, vandaar. Een uur gerend door de Amsterdamse wijken Bos en Lommer. Hier woont ze met haar man en hun drie zontjes: een gekleurde volksbuurt met veel wat zo keurig 'nieuwe Nederlanders' heet. „Deze wijk is leerzaam. Hier wonen geeft je een realistisch beeld van hoe de wereld in elkaar zit. Onze kinderen zitten in klassen waar de helft van de leerlingen een buitenlandse achtergrond heeft. Maar denk nu niet dat de scholen hier minder goed zijn, want vanwege allerlei regelingen hebben ze hier voor iedere klas twee leerkrachten. In rijkere buurten kun je daar naar fluiten.” Zelf groeide ze op in 't Gooi. „Ter ongeluk zat ik op een school die in alles samen was voor oud geld. De vaders van mijn klasgenoten waren directeur bij grote banken, het was een wereld van rieten daken, grindpaden en plissieroljes. Ik wist dus precies uit wat voor milieu Claire van Kampen kwam en dat maakte het

aantrekkelijk om haar te spelen. Zo kon ik op mijn eigen kleine manier nog even commentaar geven op de vrouwen die ik vroeger op het schoolplein zag.”

Zonnebrillen

„Het grote verschil met 't Gooi van toen en nu is dat ze toen nooit praatte over geld en nu graag laten zien dat ze het hebben. De plissierok van toen is verdronken door hoge laarzen, witte spijkerbroeken en grote zonnebrillen. Toen reden ze een keurige Volvo, nu moet het juist opzichtig zijn. Het liefst een pad vol auto's. Daarin zat ook de ironie van de tv-serie. Want hoeveel 'jeeps heb je nodig om gelukkig te zijn?'

Veel acteurs kunnen heftig vertellen over de aanloop naar hun acteerloopbaan. Dan vallen er al gauw grote woorden als 'dromen' en 'idealen' niet bij Tjitske Reidinga. Die vertelt heel neutraal dat ze in weinig dingen uitblonk op school. „Ik was een heel onzeker meisje en

Tjitske in het kort

Tjitske Reidinga (1972) woonde als kind zes jaar in Afrika waar haar vader als reclametelegrafist werkte. Vanaf haar negende woonde ze in 't Gooi. Ze studeerde in 1997 af aan de Toneelschool in Amsterdam. Daarna was ze in het theater te zien in voorstellingen als 'Midwinter-nachtsdroom' ('Who's afraid of Virginia Woolf') en 'De Geschiedenis van de Familie Avenir'. Op tv had ze rollen in onder meer 'Het Klokhuis', 'Verborgene Vrouwen' en 'Gooische Vrouwen'. Daarnaast speelde ze in films als 'Ja, zuster, nee zuster', 'N Beetje Verlieft' en 'De Verbuizing'. Vorige week was de première van Alles is Familie waarin ze de rol speelt van de uitbater van een pannenkoekenhuis. Tjitske is getrouwd met acteur Vincent Croiset. Ze hebben drie zonen: een tweeling van acht jaar en een zontje van twee. Het gezin woont in Amsterdam.

functioneerde helemaal niet in het schoolstelsel. Eigenlijk was ik alleen goed in toneel. Daarom heb ik nooit gewijfd om te gaan acteren: ik wist gewoon niet wat ik anders moest doen.” Daar kwam bij dat ze in de klas geen doorsnee groepstype bleek te zijn. De ene keer was er een verhuizing, de andere keer bellette een verandering van school haar aansluiting bij de rest.

Terug in de rol van Alice

Tjitske Reidinga speelt de komende maand de titelrol in de familievoorstelling 'Alice in Wonderland'. Dit theaterstuk is een samenwerking tussen symfonieorkest Holland Symfonia en muziektheatergezelschap Oktaaf. Het publiek ziet de Alice uit het beroemde kinderboek tussen tientallen uitbundig uitgedoste muzikanten. Het verhaal is door het schrijversduo Geert Lagewen en Leopold Witte creatief omgebouwd tot een theatervoorstelling vol krankzinnige ontmoetingen, met humor, fantasie, gezond verstand en natuurlijk veel muziek. Zo is er een rups die klarinet speelt en zo doet het orkest een act met theekopjes.

Twee jaar geleden was dit concept in de kerstperiode zo'n succes dat de voorstelling nu terugkomt. „Spelen met zo veel muzikanten is overweldigend leuk”, zegt Tjitske Reidinga. „Daar komt bij dat het spelen voor families een eigen dynamiek heeft. Een zaal vol ouders en grootouders met kinderen in de zaal, levert altijd direct reacties op.” Bij de eerste reeks in 2010 vertolkte ze de rol met een dikke buik: ze was zwanger van haar jongste zontje. „Nu nemen we onze zontjes met kerstmis gewoon mee naar het theater. Deze voorstelling leent zich er prima voor om de kinderen te laten zien wat voor werk mama doet.” De familievoorstelling 'Alice in Wonderland' is te zien op 25 december in de schouwburg Velsen in IJmuiden, op 26 december in De Vest in Alkmaar, op 20 december in Castellum in Alphen aan de Rijn, van 21 tot 26 december (met uitzondering van 25) in de Stadsschouwburg Haarlem, van 27-30 december in de Stadsschouwburg Amsterdam en op vrijdag 4 januari in het Zaantheater.

stond doodsangst uit als ik naar dat soort dingen moest. Ik ben gewoon een actrice die haar rol speelt. Met die verkoop- en promotietoestanden had ik niks. Het hielp me toen Annet Malherbe me op het hart drukte dat die kant van het vak óók gewoon een rol is. En dat je in deze tijd niet zonder promotie kunt. Daarom heb ik me ermee verzoend. Al wordt het nooit mijn hobby om voor een batterij camera's over een rode loper te lopen.” Collega-acteur Peter Paul Muller greep zijn bekendheid als Martin Moreno aan door met de talkshow 'Villa Moreno' bij SBS voort te borduren op het succes van 'Gooische Vrouwen'. Tijd voor een programma met meer intellectuele advies van Claire van Kampen? „Afschiet niet. Ik heb er totaal geen behoefte aan om opnieuw Claire van Kampen te zijn. Ik vond het leuk om haar te spelen, maar op een gegeven moment was ik er ook wel klaar mee. Dan heb je zo'n rol als actrice echt wel gezien en heb je behoefte aan een volgende uitdaging.”

Kiezen

Nu haar naam verbonden is aan succes, heeft ze de luxe dat ze uit rollen kan kiezen. Er komt nieuw theaterwerk aan, ze zit midden in de opnamen van de dramaserie 'Volgens Robert' die vanaf januari op tv te zien is en er zijn weer filmpannen. Verjaagt dat de onzekerheid van vroeger? „Nee, toch niet. Ik vind het fantastisch dat ik van mijn passie mijn beroep heb kunnen maken en ik ben blij dat ik voor zo veel dingen weer gevraagd wordt en er moet uiteindelijk ook gewoon brood op de plank komen. Maar bij ieder nieuw project, azzel ik toch weer. Altijd denk ik: kan ik dat wel? Kunnen ze niet beter een ander voor vragen? Die twijfel blijft. Misschien is dat maar goed, ook. Want zekere mensen vind ik niet zo interessant. Die liever een kwetsbare twijfelaar, dan een type dat het allemaal zo goed weet. Het leven is toch een geklungel waar ik doorheen stuit, lach en huil. Dat mag je best laten zien.” Dus voor haar geen ijzeren stellingnames à la Young van 't Hek of Theo Maassen? „Ach, dat soort mensen zit zich toch ook vaak thuis aan de keukentafel af te vragen wat ze ergens van moeten vinden?”

Teaser Jan Wierend Foto: Kippa